

Hasonlóan kell eljárni, ha a nemzeti hatóságok a közösségi joggal összhangban ügyleti értéként a közösségi vevő által megkötöttől eltérő adásvétel során rögzített vételárat fogadnak el. Ebben az esetben, a 2913/92 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében „vevőn” azt a vevőt kell érteni, aki ezt a másik adásvételi szerződést megkötötte.

(¹) HL C 228., 2004.9.11.

A Bíróság (második tanács) 2006. november 23-i ítélete
(Giudice di pace di Monselice – Olaszország előzetes
döntéshozatal iránti kérelme) – Lidl Italia Srl kontra
Commune di Arcole (VR)

(C-315/05. sz. ügy) (¹)

(2000/13/EK irányelv – Előrecsomagolt élelmiszerek címkézése – A 2., 3. és 12. cikkből eredő kötelezettségek terjedelme – Tértfoggal megadott alkoholtartalom feltüntetése egyes alkoholtartalmú italokon – A forgalmazó székhelyének tagállamán kívüli másik tagállamban gyártott alkoholtartalmú ital – „Amaro alle erbe” – A címkézésen feltüntetett értéknél alacsonyabb térfoggal megadott tényleges alkoholtartalom – Túrés-határ túllépése – Pénzbírság – Forgalmazói felelősség)

(2006/C 331/23)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di pace di Monselice – Olaszország

Az alapeljárás felei

Felperes: Lidle Italia Srl

Alperes: Commune di Arcole (VR)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Giudice di pace di Monselice – Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 109., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.) értelmezése – Az irányelv 2., 3. és 12. cikkéből eredő kötelezettségek terjedelme – Másik tagállamban előállított és csomagolt alkoholtartalmú ital, amelynek alkoholtartalma alacsonyabb a címkén feltüntetettétnél – „Amaro alle erbe”

Rendelkező rész

Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i parlamenti és tanácsi irányelv 2., 3. és 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy nem ellentétes vele az olyan tagállami szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely szerint az e tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági szereplőt, aki valamely másik tagállamban letelepedett gazdasági szereplő által gyártott, az irányelv 1. cikke értelmében előrecsomagolt alkoholtartalmú italt forgalmaz, felelősnek lehessen tekinteni az állami hatóság által megállapított jogszabálysértésért, amely abban áll, hogy az említett termék címkéjén a gyártó által feltüntetett, térfogatban megadott alkoholtartalom különbözik a valós értéktől, és következképpen pénzbírsággal sújtható akkor is, ha ő maga mint az egyszerű forgalmazó kizárólag az élelmiszer forgalomba hozatalát végzi, olyan módon, ahogy azt a gyártó átadta.

(¹) HL C 281., 2005.11.12.

A Bíróság (első tanács) 2006. december 14-i ítélete (Högsta domstolen – Svédország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nokia Corp. kontra Joacim Wärdell

(C-316/05. sz. ügy) (¹)

(Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 98. cikkének (1) bekezdése – Védjegybitorlás és védjegybitorlás kísérlete – A közösségi védjegybitorlások arra vonatkozó kötelezettsége, hogy harmadik személyeket eltiltsanak az ilyen cselekmények folytatásától – A „nyomós ok” fogalma, amely alapján el lehet tekinteni a védjegybitorlástól való eltiltástól – A közösségi védjegybitorlások arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az eltiltás betartása érdekében meg hozza a megfelelő intézkedéseket – A védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények általános tilalmát kimondó és büntetőjogilag szankcionáló nemzeti jogszabály)

(2006/C 331/24)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta domstolen – Svédország

Az alapeljárás felei

Felperes: Nokia Corp.

Alperes: Joacim Wärdell